

kaphat. Bizonyosságai ennek a külföldön számos helyen létesült olasz kultúrintézetek, melyek egytől-egyig az utolsó években keletkeztek. Ma már Varsó, Bécs, Prága, Athén, Bukarest, Malta, Brüsszel, Lausanne, Barcelona, Santiago de Chile azok a helyek, ahol ilyen intézetek már vannak. Ezeken kívül még sok más helyen lesznek. Valamennyi között azonban a budapesti a legfontosabb, mert meggingathatatlan alapjait az a kultúregyezmény alkotja, mely két nép kölcsönös szeretetének írott törvénybe foglalása.

OKTÓBERI RÓZSÁK

*Piroslanak az októberi rózsák.
Széltől, madártól zsongnak a fakó fák.
A szökőkút csorog, akár a jószág.
Bennem is, bennem is, félénk dallamok
Borzolgatják a lomha őszi prózát.*

*Elálldogálok egy árvácska-ágynál.
Mondd, árva szívem, merre, mire vágynál?
Mi az a dallam, ami benned vájkál?
Messze van, messze van, minden messze van,
Az is ami volt, az is amit várnál.*

*Nézel az égre? Az a piros felleg
Pihegő emlék: nap-visszalehellet!
Úlj meg a békés szomorúfüz mellett.
Békesség, békesség, békés öregek,
Bölcsék mosolya, immáron az illet!*

*Pereg a levél és pereg az óra.
Jön a november, a dér meg a bóra.
Jobb lesz, gondoldj a decemberi hóra.
Neked is, neked is, holnap, úgy lehet,
Neked is júvatnak takarodóra.*

*Hadd júvassanak! Hiszem, az is szép lesz!
Érett szíromnak lelengeni édes.
De míg bennem a dal fecskéje fészkes,
Hadd szálljon, — hadd fájjon: a tearózsát
Idesimitom ajkam melegéhez.*